

Andet vilde søge at erholde Bemyndigelse til en saadan Convertering af Betalingsmaaden for Tverbanen, at de Transactioner, hvorefter der var Spørgsmaal her, derved vilde blive bethyningssløse. Denne Lov blev forelagt den 11te Januar og Loven angaaende Totalkassebeholdningen den 9de Januar. Saalænge imidlertid Jernbanelovens Skjæbne ikke var afgjort, troer jeg, man maa erkjende, at Betydningen af den hele Correspondence, Betydningen af de Forpligtelser, Løfter og Tilfagn, som denne Correspondence indeholdt, var suspenderet. — Da Totalkassebeholdningsloven var forelagt, som jeg har tilladt mig at bemærke, med den da værende Finansministers fulde Samstemning og uden Reservation fra hans Side om at erholde Mere af Reserverfondens Midler overført til Totalkassebeholdningen end det, som Loven tilfagde, saa maa det og erkjendes, at Forholdet, naar 1ste April kom, vilde være fuldkommen klart, og jeg seer ikke, at Finansministeren, da disse Lovgivningsarbejder vare indbragte med hans fulde Samstemning, med nogenformhelst Ret kunde have henvendt sig til Indenrigsministeren og forlangt, at der i Totalkassebeholdningen skulde blive indstaaende Mere, end hvad Loven tilfagde. Da nu 1ste April kom og med den Forpligtelsen til den lovbestemte Opgjørelse mellem Kongeriget og Monarchiet, — saa maatte denne nødvendigt foranledige, at der til den Tid maatte tages en Beslutning, som iøvrigt vilde have været afhængig af den Skjæbne, Jernbaneloven fik; da var det Ministerium, hvortil jeg havde den Ære at høre, forlængst gaaet af. Der var altsaa i den Tid, jeg fungerede som Indenrigsminister, ikke nogenformhelst Foranledning til at komme til nogen Beslutning om hele denne Sag, og jeg maa derfor værge mig mod, at der fra min Side skulde være overgaaet nogenformhelst Forpligtelse paa den nuværende Indenrigsminister. — Skulde jeg nu stemme for det Forslag, som foreligger, saa skulde Grunden dertil ene være den, at jeg troede, at der i en saadan Beslutning laa en forøget og forstærket Opfordring for den nuværende høitærede Regjering til at søge en Convertering af Betalingen for Tverbanen. — Jeg troer, at det under de Forhandlinger, der ere førte

om Længdebanen, har været almindelig anerkjendt, at man kunde erholde Tverbanen anlagt paa langt fordeelagtigere Betalingsvilkkaar, end man nu er kommen til, og det har jo været erkjendt som noget Givet, at den nuværende Concessionshaver neppe vilde have Noget at erindre mod at renoncere paa et Par Millioner Rigsdaler, naar han modtog Betalingen i bedre Papirer end de meget daarlige, hvori Bederlaget nu skal hvedes. Jeg kan ikke forstaae andet, end at der endnu i denne Stund maa være Opfordring, ja en saare stærk Opfordring for Regjeringen til at komme til en saadan Convertering. — Kan man spare Renten af et Par Millioner eller maastee Mere om Aaret, saa var det dog ikke afveien, og dette vilde jo nu i dette Dilemma, hvor vi staae lige overfor disse Transactioner, hvorved Tverbaneanlaget endnu mere end ved selve Loven er blevet kostbart, have en dobbelt Betydning. Jeg skal iøvrigt ikke finde det passende at afgive nogen Stemme i denne Sag, hvori jeg paa en Maade er bleven indbraget som Part, men jeg kan ikke slutte uden at gjentage som min Overbeviisning, at Regjeringen gjorde rigtigt i at søge at komme til en Forandring af den Betalingsmaade, der nu gjælder.

Winther: Det Foredrag, vi for lidt siden hørte af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), var efter min Mening af en saa slaaende og knusende Virkning med Hensyn til hvad der blev fremført mod Udvalgets Indstilling, at jeg ikke, førend jeg har hørt den ærede Indenrigsminister, troer, at det Standpunkt, hvorfra Udvalgets Fleertal er gaaet ud i sin Indstilling, skal kunne svækkes. Det forekommer mig ved dette Foredrag at være saa udmærket klart godtgjort, at den tidligere Indenrigsminister har handlet aldeles imod sin Competence, har ved Hjælp af Finansministeren hortestamoteret den Ansvarlighed, han havde ligeoverfor dette Thing og Rigsdagen i det Hele. Ja, Gud hjælpe os for den parlamentariske Myndighed, der haves af Rigsdagen. Dersom den havde noget at betyde, saa var denne Jernbanconcession ikke bleven givet paa den Tid, hvor det skete. Nei, vi have efter den 2den October 1855 kun en